

УДК 340:12:004.77

Наталія Олегівна Расторгуєва,

курсантка 3 курсу факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ

Юлія Олександрівна Загуменна,

кандидат юридичних наук, доцент, професор

кафедри теорії та історії держави і права факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ

Діджиталізація сучасного суспільства

Одним з найбільш складних, комплексних та малодосліджених феноменів XXI століття з яким ми стикаємося сьогодні, є діджиталізація сучасного суспільства або активне використання цифрових технологій в повсякденності. Багато видатних вчених очікували, що майбутнє буде насичено цифровими технологіями і людина не буде мислити себе без них [1, с. 7].

Поняття «діджиталізація» (англ. «Digitalization», дослівно перекладається як «digital» – «цифра» + суфікс «-ization», що має на увазі процес) можна підібрати синонім «оцифрування», переклад аналогових даних в цифровий вигляд. Оцифрування стало можливим завдяки розробці і повсюдного поширення цифрових технологій і подальшого їх повсюдного використання для обробки, зберігання і трансляції інформації [2].

Але неможливо обмежуватися тільки таким визначенням, адже явище «діджиталізації» стосується не тільки цифрових пристроїв, але людей, активно залучених у взаємодію з цифровими технологіями. Причому це дійсно взаємодія, тобто контакт, спрямований на взаємне перетворення його учасників. Це перетворення дозволяє цифровим технологіям і людям, залученим в їх експлуатацію безпосередньо впливати один на одного і взаємопроникати один в одного.

Діджиталізація – це, перш за все, явище, що несе процесуальний характер. Ми можемо говорити про діджиталізацію суспільства як про послідовну трансформацію соціокультурного коду, об'єднаних загальним вектором розвитку. Сьогодні експоненціальне зростання цифрових технологій тягне за собою і зростання кількості та якості інтеграційних змін в системі комунікації суспільства. Поява таких технічних засобів, як

Інтернет і мобільні пристрої, що дозволяють суспільству знаходитися в постійній комунікації один з одним. Це і стало першою сходинкою діджиталізації і відповідно, провісником глобальних модифікацій соціальних інститутів та вектором розвитку суспільства в цілому.

25 квітня 2018 року Європейська Комісія опублікувала два проекти директив, спрямованих на діджиталізацію правового регулювання:

1) процесів, пов'язаних з існуванням компаній (реєстрація, розкриття інформації, припинення компанії)

2) будь-яких транскордонних трансформацій компаній (злиття, поглинання, перетворення, відкриття/закриття відокремлених підрозділів) [3].

Успішне запровадження діджиталізації вимагає дотримання певних вимог, а саме:

1. Зміцнення довіри громадян до потреби інформаційно трансформувати суспільство;

2. Надійний захист конфіденційності персональної інформації;

3. Недоторканність особистого життя та прав користувачів інформаційно-комунікативних технологій.

Діджиталізація (цифрові технології) приходять на зміну старим засобам електронної комунікації – телефону, факсу, телеграфу. Нові цифрові технології дозволяють створювати і поширювати величезні обсяги інформації майже необмеженому колу осіб – швидко, якісно, без будь-яких істотних витрат.

У травні 2015 року Європейська комісія оприлюднила Стратегію цифрового єдиного ринку. Мета стратегії – створити відкритий взаємопов'язаний цифровий єдиний простір (ринок) та збільшити позитивний вплив цифрової трансформації на суспільство та бізнес[4].

Розглянувши явище діджиталізації суспільства можна сказати, що епоха цифрових технологій невпинно входить в життя громадян XXI століття. По-перше, це чіткий тренд неухильного і безперешкодного розвитку технологій та розширення сфери застосування технологічних новинок. По-друге, відсутність географічно обумовлених бар'єрів для поширення цифрових технологій і знань, зростаюча доступність інформації для всіх представників суспільства.

Підсумовуючи, хотілося б зазначити, що діджиталізація суспільства сприймається багатьма інтуїтивно, як само собою зрозуміле явище.

Головним чином тому, що люди звикли до цифрових пристроїв і здійснення будь-якої діяльності в рамках сучасного суспільства імпліцитно передбачає звернення до цих пристроїв.

Список бібліографічних посилань

1. Кастельс М. Информационная эпоха. Экономика, общество и культура / пер. с англ. ; под науч. ред. О. И. Шкаратана ; Гос. ун-т. Высш. шк. экономики. М., 2000. 606 с.
2. Лиотар Ж. Ф. Состояние индустрии / пер. с франц. Н. А. Шматко. М. : Ин-т эксперимент. соц. ; СПб. : Алетейя, 2007. 160 с.
3. Кібенко О. Р. Діджиталізація як нова ера розвитку корпоративного права // Судебно-юридическая газета : сайт. 16.07.2019. URL: <https://sud.ua/ru/news/blog/145948-didzhitalizatsiya-yak-nova-era-rozvitku-korporativnogo-prava> (дата звернення: 10.10.2019).
4. A Digital Single Market Strategy for Europe. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015DC0192&from=EN> (дата звернення: 10.10.2019).

Одержано 16.10.2019